

Luleå konstklubb firar 30-årsjubileum. Det är en sammanslutning av amatörmålare som numera har arbetslokaler i kulturbyn på Kronan. Där praktiserar de sitt intresse för den tecknade och målade bilden. Ibland med någon yrkeskonstnär som handledare. De anordnar kurser, studieresor, utställningar och öppet hus för allmänheten.

Det är en god sak för den som söker sig fram till ett konstnärligt uttryck att kunna möta andra likasinnade för gemensamt arbete, inspiration och diskussion. Konsten är en kunskapsväg som kräver en viss insats för att ge någonting tillbaka. Många av dessa amatörer kommer aldrig att bli konstnärer men de blir en intresserad och i bästa fall initierad konstpublik, och bara det är mycket vunnet för konsten sak. Dessutom har de roligt under resans gång. Det säger sig självt att ju fler som intresserar sig desto rikare konstliv kommer vi att få.

Till trettioårsjubileet har man givits möjlighet att anordna en samlingsutställning på Konstens Hus i Luleå. Samlingsutställningar är problematiska och speciellt medlemsutställningar där hänsyn måste tas till föreningens motto att alla är välkomna att lämna in. Till den här utställningen fick man lämna in fyra bilder vardera, medan det av utrymmesskäl endast hängdes tre. Ett sånt här arrangemang blir, utifrån de här givna förutsättningarna, ett väl så brokigt tilltag. En lätt jurering, där alla givetvis skulle vara med men kanske inte med alla verk, skulle ge ett mycket jämnare intryck. Detta med att vägas och mätas är inget märkligt det är ett av konstens grundvillkor. Det ligger också många pedagogiska poänger att hämta ur ett urvalsförfarande. Men då måste man våga ta en kvalitetsdiskussion.

Det är som sagts en synnerligen brokig utställning som uppvisas. Det finns dock några insatser som sticker ut mot de övriga. Till exempel en liten akvarell av Eric Hellström betitlad "Hamnen" som skildrar ett hamnparti med kranar en gråvädersdag. Med flyhänt anslag och med lätta antydningar fångar han stämningen och man kan nästan höra ljuden från verksamheten fortplanta sig över vattnet. Hellströms andra akvarell det poetiska "Blå Huset" har visserligen en fin illustrationskaraktär, men den bilden drar åt ett helt annat håll. För att inte tala om hans tredje bild, en olja som lämnar en hel del övrigt att önska. Detta apropå ojämnheter i kollektionerna. Kerstin Hansson däremot har en mycket jämnare kollektion av akvareller där målningarna "Klementiner" och framförallt hennes "Orkide" är bra akvarellmåleri som utnyttjar teknikens register. Ytterligare en akvarellist som kan nämnas är Marjatta Ström som väl fångat den fuktiga vårvinterkylan man kan uppleva "En dag i mars". Några andra namn och tekniker som jag dröjer lite längre inför är Gunnel Arlocks olja "Vinter" eller Elisabet Perssons svit akrylmålningarna "September" och "Oktober". Persson har även ett fint litet monotyp tryck väl värt att notera, betitlat "Singel".

Konstens Hus har lagt sig vinn om att föreningslivet skall känna sig på något sätt delaktigt i utställningsverksamheten. Det är bra så länge man är beredd att föra en kvalitetsdiskussion om vad som visas och hitta former för detta. Det skulle absolut inte skada föreningarna, och jag tror att det skulle vara till gagn för deras medlemmars förkovran att veta på vilken höjd ribban ligger.

Bertil Sundstedt